

Hellen Rinell
637 Shinsaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 98.

Göteborg den 23 okt. 1959.

Kära lilla Hella!

Jaså, du har äntligen fått den lilla duken och dom andra grejorna, som sändes samtidigt. Nej, dom skickades faktiskt den 1 sept., samtidigt med de båda dukarna och "överraskningen". Då har du väl nu fått det stora paketet också, förmodar jag. Den ensamma lilla duken gick den 8/8.

Fick ni besked av Rut Sjöström om att de 400:- kr. var inbetalda?

Nu har jag betalt den lilla räkningen till London. Nej, jag betalar inget extra för checkarna. Bara 40 öre i porto. Om dom är större och jag rekar, blir det 90 öre.

Nu ska jag väl återvända till brev av den 6 okt., som jag som hastigast erkände här om dan. Jag träffar ju aldrig Roy om inte händelsevis på gatan. Förr kom han upp någon gång, men det gör han inte nu egentligen. Jag var hos Helga här om dan och hon talade om att Anderssons, som både Lindows och Roy hyr av på Styrso, är så förtjusta i Royseman. Helga hade haft ett foto på Roy och Doris, när dom var små. Och jag vet inte om det var Anderssons som visat det för Lindows, då dom vid något tillfälle varit på Styrso nu på hösten. Hur det nu var med det, så fick pappa Lindow tag i det och sa att det kan Roy ta och fotografera av. Om jag nu uppfattat detta rätt. så verkar det ju som om dom gillade Royseman. Det är klart att det är synn om dom båda att det inte kommer till något avgörande. Men om dom ville gifta sej, så kunde dom naturligtvis börja i hans lilla lägenhet. Kanske skulle det bli lättare för dom att få lägenhet om dom som familj bara hade en 1-rumslägenhet. Vad vet jag.

I dag har jag varit och köpt en bok. Gissa vilken? Det kan du inte. "De apokryfiska böckerna" finns i ett trevligt svart klotband och jag köpte ett sådant för en del av det presentkort jag fick av Elisabeth på min 70-årsdag, som var på 12:- kr. Apokryferna finns ju i gamla Biblar, men jag har aldrig läst dom, som jag minns. - Hade i veckan brev från David. Han skriver bl. a. om missionsnärskonferensen: "Sundkler och Franklin och Stenström gjorde sin sak bra och gav oss något att tänka på. Så skall det vara. När jag på lördagen avlade bekännelse om min baptistiska ~~kre~~ övertygelse fanns varken Westin, Öbergeller Rudén. Men Stenström satt kvar och Lagergren var med! Ledarna var på kyrkoinvigning och jubileer. David menar att denna konferens ska anordnas på tid, då ledningen har tillfälle att vara med. Och han har otvivelaktigt rätt. Jag vet ju inte om ni korresponderar med varandra och vet allt vad som händer.

Thomas Moshikangonde och David ska hälsa på Mia Roskvist när dom kommer till Mölndal. Arvid Lindfors har lovat mej att hämta vid stationen och därifrån fara till Pensionärshemmet och hämta Mia och alla följs åt till Lindfors och dricker kaffe före mötet. Då jag för någon vecka sen var hos Mia bad hon mej säga dej att hon kan inte skriva numera. Ögonen håller inte. Men hon tänker så mycket på er, sååå. Och för ett par dar sen ringde hon och var så bekymrad att hon inte hade bett mej tacka för frimärkena, som hon fick till sin dotterson! Så må du ta emot hennes tack! Så sa hon att hon ville ge dej 10:- kr., som du skulle köpa något för, som du ville ha. Ska du verkligen göra det, sa jag. Ja, det skulle hon. Hon undrade om hon skulle lägga in det i ett kuvert och skicka det. Nej då, visst inte! Det kan jag lägga ut tills jag kommer till dej någon gång. Och jag sätter in det på din bok nästnågon dagen.

David har ändra lite på sin reseplan. Han har lämnat Västerås och Halmstad till Sam Gerdin, som följer Thomas dit. David kommer till Götet måndag middag och far då ut till flickorna, där han bor, då han är i vår stad. Senare på em. kommer han väl hit. Han stortrivs i min lägenhet även då jag inte är hemma och kanske särskilt då!

Så trevligt att ni får Vepan pr flyg. Jag undrar om dom får det i Kongo också? I vår underliga församling har vi beslutat med 32 röster mot 29 att inte släppa in några kvinnor i diakonkåren. Så då så! Därtill beslöts att även de 5 nya diakoner som så småningom ska väljas ska sätta där intill livets slut. Hjälps oss!!! Jag föreslog att de nya skulle väljas på 5 år, någon annan föreslog 6. De gamla får väl sätta där, för dom är ju "avskilda". Det är så viktigt såå.

I dag är det den 26/10. Det går inte fort med mina brev. Så mycket kommer emellan. I dag har jag haft besök av John Hilberth från ÖM Kongo och hans svägerska i första giftet, fru Anna Svensson, som tillhör Saron. John är en frigjord människa och missionär. Att sitta och prata med honom om vad man tror och tycker och menar om sin egen och deras mission, det är nästan som att ta del av Davids eller Oscars synpunkter, som ju är rätt moderna. I deras mission tycks det vara täft på alla områden, då det gäller allt detta nya som måste komma fram förr eller senare, kanska säkrast f ö r r.

Nu har väl David Colldén kommit till stan och sitter troligtvis hos fastrarna och dricker kaffet på middagen. Han kommer väl hit framåt den tiden, då flickorna lägger sej, förmodar jag.

I torsdags var jag på Vasa Sjukhus och hälsade på bl. a. Karin Ahlborn. Hon var så lessen. Nu hade dom om igen göreslagit att dom skulle ta av hennes ena ben. Hon har så svåra kramper och dom anser visst att det är enda utvägen. Men hennes syster Ingrid Eriksson är närmast en ängel. Du vet att det är multipel skle-

ros, som Karin har. I MS-föreningen, som arbetar för att hjälpa dessa sjuka är Ingrid med i styrelsen och är kassaförvaltare. Professor Torsten Broman är ordf. Och nu har han lovat Ingrid att han ska ta in Karin på neurologen och göra en del undersökningar för att se om det inte finns någon annan utväg än den som läkarna föreslagit. Han ville att dom skulle ta hem henne några dagar först, vilket dom ska göra. Jag gick också in på den sal, där Ruth Nilsson låg. Jag känner nämligen lite grann ett par flickor där, som sitter i rullstol. En av dom är polska. Jag fick nu veta att det är MS hon har också. Hon var i koncentrationsläger i Tyskland i fem år. Så kom hon över till Sverige och ha suttit på Vasa i 11/elva/ år och är väl omkring 40. Hon var sjuk redan i T. fastän inte så svårt som nu. Men dom drev dom till så hårt och tungt arbete ändå. På min fråga om hon inte varit ute någon stans i sommar, svarade hon nej. Men, sa hon om någon skulle vilja ta ut mej i stan i min rullstol, så skulle vi gå in någonstans, där man kan komma in med min stol. och dricka kaffe. Och då ville jag bjuda den som hjälpte mej att komma ut. Jag skulle så gärna vilja göra det men jag vågar inte, för min balans är dålig. De tusende hälsningar!

Smlen